

1. $\begin{array}{ccccc} G & & C & & G \\ \text{Čím dál víc je někde v nás,} \\ Hmi & C & & D & \\ \text{čím dál víc nás proniká,} \\ G & & C & & Emi \\ \text{že jednou prolomí se hráz} \\ A^7 & & C & & D & & G \\ \text{samých frází, maják naděje až zabliká.} \end{array}$
2. Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtoví,
jak starej Bludnej Holaňdan
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.
- R. $\begin{array}{ccccc} & C & D^7 & & G \\ \text{Kde je síla lidí,} \\ & C & D^7 & & G \\ \text{kde je víra v nás,} \\ & C & D^7 & & G & Emi \\ \text{kolikrát pravdou zbití} \\ A^7 & & D & & G \\ \text{nastavíme ještě druhou tvář.} \end{array}$
3. Každý má svou malou loď,
svoji vlajku vztyčenou
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.
- R. Kde je síla lidí...
4. Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týhle lodi odpovědi dávno budem znát.

Coda: (a capella)

Kde je síla lidí, kde je víra v nás,
kde je víra lidí, kde je síla v nás.